

NAGY GÁSPÁR
költő

Töredékes válasz-mondatok

Azt gondolom, hogy a *jászol és a kereszt* között minden, ami lényeges, már megtörtént; ama 33 év végtelen vagy véges megsokszorozásában zajlik a teremtett világ új történelme. Ha az időbeli konkrétságot csak a kereszténység létrejöttének centrális pillanatára értjük, akkor azóta, ahogy néhai Söveges Dávid bencés professzor alapvető művében, a *Fejezetek a lelkiség történetéből* címűben olvashatjuk: „Jézus Krisztus, aki emberi természete alapján beletestesült a történelembe, a lelkiségben együtt éli az emberiséggel ezt a történetet.” Mégpedig a kezdetektől, ahol a szabad akarattal felruházott, teremtett lények immár hatmilliárdot is meghaladó légiója él, amelynek időbeli, arányos töredéke azután Teremtőjével, annak jézusi képmását hordozva kétezer éve újra szövetséget kötött. Az új szövetség pecsétje az elküldött Lélek időn és korokon áthatoló szeretete lett. Ez árad felénk szüntelenül. A Pneuma, tehát „a Lélek akkor fúj, amikor és ahol akar”.

Az emberiség pedig koronként és egyedenként bámul... Bár évezredek óta hallja a zúgást, és szemével naponta látja a csodát, mégis mintha többnyire viszonzatlan lenne az isteni Lélek feltétel nélküli, ránk irányuló szeretete. Ennek következménye a karcó-lásnyi történelmi idő bűnökben édesült hübrisze, amikor az egyes ember elhiszi, hogy ő alakította az egészet. Persze a gőgös tévedéseknek koronként óriási visszhangja támad. De tapasztalhatjuk, hogy Isten nem vonja ki a földi Világból a rosszat sem. Kétségbeesésünk, hitetlenségünk gyökere talán itt keresendő. Felkiált az ember: ez is megtörténhet! S minden nap felkiált... És el-sétál közömbösen a szeretet jósága mellett. Azaz: nem tudja, hogy nagyon szeretik. Sőt ismerik: minden hajszálával együtt számon tartják.

Elgondolom (mintha naivul álmodnék, s ha fölébredek, majd kiigazítanak), hogy ezt a hatmilliárdot, s a valaha is a Földet (és nem tudni még, hogy a Világmindenség mely pontját) taposó, de már testi valójában porladó embermilliárdokat Istennek különle-gesen fontos „Naplófőkönyvébe” naprakészen beírták szolgáló angyalai... Ha volt egykor emberi nevük, arcuk, akkor biztos aszerint ismertek. De lehet, hogy csak a számukat, időbeli sor-rendjüket. Mégpedig téveszthetetlenül. Itt a komputer biztosan nem hibázik. Nem törölhető le az írás... Minden a szeretet ki-fogyhatatlan áramkörére van kapcsolva. A teremtett emberi lény szuverén és szabad, de mindent tudnak róla. Pedig Istennek nem

voltak, és ma sincsenek besúgóí, rosszabb szóval silány, megzsarolt kis ügynökei. Viszont Isten sokszor súg a másik emberen keresztül, hogy erre menj s arra ne menj, ha jót akarsz. „Gyönyörű tévelygéseinknek” is szabadsága van a nagy isteni rendszer vezérlőtábláján.

Mert Krisztus ügyének vannak választott, de mégis önkéntes képviselői. Ők a Szentek: a történelem igazi személyiségei. Akik közül bármelyiknek az élettörténetéből kicsapódó jézusi példa a történelem kerekén is fordított. Nem beszélve egy közösség, egy nemzet sorsáról, megmaradásának, lelkiességének távlatairól. Mi, magyarok is igazán sorolhatnánk a példákat... A Szent (ügynök) nem bújik, nem titokban figyel, hanem jól láthatóan élete példájával Isten országa mellett áll, azért *ügynököl*. Szenvedéseivel, ha kell, mártíromságával. Legtöbbször pedig segítő jobbajával, mellyel az elesetteknek, éhezőknek egy darab kenyeret ad. Vigasztaló szavaival, ahogy a kitaszított árváknak csitítja könnyeit. Sokszor azzal a gyermeken naiv humorával, amivel derűt fahaszt a legelviselhetlenebbnek látszó történelmi percekben, vagy akár *egész* korszakokban is.

Igy zajlik az a szélfúvásnyi, ama Naplófőkönyvben csak karcolásnak látszó emberi történelem. Ahol az ember a szörnyű és rohanó időt méri saját rövidke életével, amely aztán összeadódik sokakéval. Nemzedékek, amelyek egyfelől mindig kortársai egymásnak, és ugyancsak mindig elődei és utódai másoknak, félelmetes rendben torlódnak azon a hatalmas Világtablón. Fekete, sárga, fehér és barna kavalkád: gyönyörű színárnyalatokban pompázó emberiség. Egy óriás család, mely mégis hiánytalanul számoltartott Isten emlékezetében. Ugyanis a legátfogóbb világtörténelem is millió és millió egyéni teremtett élet-sorssal adós. De ebben az emberi „Who’s Who”-ban csodálatos módon benne van mindenki. Még Ő is, aki naponta „hivatalból” forgatja: az értünk emberré lett Fiú, hiteles ujjlenyomatával és vércsoporttal. Ott áll a történelem legemlékezetesebb útkereszteződésében... És keresztjével a történelemben. Ezért gondolkodunk szüntelenül Róla. Vértanúságának tudatos vállalásával, halottaiból való feltámasztásával megújította az Atya és az ember között azt a szövetséget, amely alapvetően új irányt adott a Világnak.

Ez a szövetségben kötött szeretet a lényege a legnagyobb áldozatnak: az Istenemberként kínhalállal befejezett valóságos életnek és valóságos, diadalmas krisztusi föltámasztásnak. Aki ezt megmutatta az embernek, ezt mondta a teremtett lelkek sokaságának kétezer éve. S ezt mondja ma is a remény és a szeretet legnagyobb mondataként mindenkinek: *Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.*

Ezt a mondatot senki sem múlhatja felül. Ha van bennem hit, erre épül. Erre épül az emberiség történelmének háza. Mi másra épülhetne?